

אש קודש

אל תהיו מלאכים!

וגם: כיצד ניתן לטפס על ההר ובכלל לא להיות עליו?!

הדעת שהם יישארו כמה רגעים בשביל התמונה, אלא יהיו מלאי סיפוק אחר המאמץ הממושך של חודשים וירצו להישאר כמה שיותר בפסגה ולהנות מכל רגע עד שהתנאים המציאותיים לא יאפשרו להם להישאר, וגם אז יעזבו בקושי עצום.

אחרי המשל הזה אני חושב שהווארט של הקוצקע'ר רב'ה זועק עד לשמים: אתה יכול לעלות להר, אבל זה לא נקרא שאתה שם! בדיוק כמו אותם שהגיעו בזמן קצר לפסגת ההר ותוך זמן קצר הם יורדים... אז גם כשהם למעלה זה לא נקרא שהם בהר בבחינת 'והיה שם', אך אלו שהתאמצו ועברו מסע מפרך עד שהגיעו לפסגת ההר, עליהם אפשר לומר שהם 'על ההר'.

אם נחזור למה שדיברנו, אדם יכול להיות כמלאך לפעמים, אך זה לא מה שנדרש מאיתנו, אנחנו צריכים להיות 'אנשי קודש' וזה לוקח זמן עם עליות וירידות, אך בסוף כשנגיע לפסגת ההר, אחרי מאמץ גדול כזה, לא במהרה נעזבהו... וזה מתחבר ל'תשובה מאהבה' בה פתחנו, כי הבסיס לזה הוא שנדע שאנחנו קודם כל אנשים, שלא נדרש מאיתנו יותר מכוחותינו, ואז, הדרך לעשות הכל בשמחה ובאהבה קלה הרבה יותר. על דרך הצחות אולי בגלל זה 'זדונות נהפכים לו לזכויות', כי אז הוא לא רק עולה להר אלא ממש בבחינת 'והיה שם', ושם, כמובן שאין מקום לזדונות... יזכנו השי"ת לעלות מעלה מעלה והכי חשוב, להישאר שם ולשמור על מקומנו בפסגה, ולשוב מאהבה ובשמחה, אמן.

א פרייליכן שאבע'ס

לתגובות ו/או לקבלת הגיליון מידי שבוע למייל שלחו בקשת הצטרפות ל:

. holyfire6820@gmail.com

מהמקום הזה שאיננו מלאכים, לעבוד כדי שנהיה אנשי קודש.

חשבתי שאולי זה הסבר נוסף לשאלת ה'אמרי חיים' לעיל מדוע שבת מברכין אדר תמיד חל בפרשת משפטים, כי זו המהות של חודש אדר ויום הפורים שבמרכזו, שהוא היום הכי קדוש בשנה, עד כדי כך שיום הכיפורים רק דומה בקדושתו ליום פורים! ודווקא יום כזה יכול להיראות יום חול שמותר במלאכה וכד' ואיננו כמלאכים כמו ביום ביוהכ"פ, מפני שזה העניין של פורים! **אנשי קודש!**

'עלה אלי ההרה והיה שם'

בסוף הפרשה הקב"ה קורא למשה רבינו לעלות כדי לקבל את לוחות הברית, ולכאורה תמוה מדוע צריך הפסוק לכפול 'עלה אלי ההרה והיה שם', הרי ברור שאם הוא עולה להר הוא נמצא שם?

ביאר הרבי **מקוצק זי"ע** שמכאן אנו למדים יסוד גדול. פעמים אדם יכול לעלות למעלה, לטפס לפסגת ההר, אך באמת, הוא אינו נמצא שם.. הקב"ה אומר למשה רבינו שלא מספיק לעלות להר, אלא 'והיה שם'!

כדי להמחיש את הדברים בא נתעמק רגע בענייני טיפוס הרים..

יש שתי דרכים מרכזיות להגיע לפסגת ההר, ישנם כאלו שעולים עם רכבל או רחפן או יש המהדרין העולים עם מסוק פרטי וכן על זה הדרך.. אותם אנשים מגיעים במהירות אל פסגת ההר, צופים בנוף עושים תמונה, ויורדים כלעומת שבאו, ואפילו מהר יותר..

אך ישנם מטפסי הרים שהולכים במשך חודשים, עם ציוד כבד על גבם בתנאי מזג אוויר לא פשוטים, וכובשים את רכסי ההרים עד שמגיעים לפסגת ההר.

תחשבו רגע על אותם אנשים, כמה זמן הם נמצאים בפסגת ההר? לא יעלה על

לאחר מסע מרתק ומחכים שעברנו בחמשת הפרשות האחרונות, בהם למדנו על גלות מצרים והגאולה משם, השבת פרשת משפטים בה משה רבינו מלמד אותנו את חוקי ומצוות התורה.

תיכף ניגש לרעיון על הפרשה בדרכנו, אך עוד קודם איני יכול להתאפק מלשתף אתכם בווארט נפלא ששמעתי השבוע כיוון שהוא מקשר את פרשתנו לחודש הגדול הנאהב והנכסף שאותו נברך השבת, חודש אדר.

'ואלה המשפטים'

וברש"י 'כל מקום שנאמר ואלה, מוסיף על הראשונים. מה הראשונים מסיני, אף אלו מסיני'.

אמר **האמרי חיים זי"ע** 'ואלה' ראשי תיבות 'ליהודים הייתה אורה ושמחה' והנה, שבת מברכין אדר לעולם יוצאת בפרשת משפטים (גם בשנה מעוברת, יוצא באדר א') והסיבה לכך הוא שכאן טמון הכח הגדול של אדר שהרי ידוע שמי ששב בתשובה מיראה זדונות נעשין לו כשגות ומי ששב מאהבה זדונות נעשין לו כזכויות, וזה מה שטמון בפסוק 'ואלה' מוסיף על הראשונות, דהיינו מי שהולך בדרך זו של אורה ושמחה ושב מאהבה, מוסיף על מי ששב מיראה וזדונות נעשין לו כזכויות!

אחרי שקיבלנו טיפה משמעות על מעלת הימים הגדולים שבפתח, ננסה לדלות מפרשתנו דרך כיצד לשוב מאהבה ובשמחה.

'אנשי קודש תהיון לי'

על פסוק זה אמר **הרבי מקוצק זי"ע** שהקב"ה אומר לנו 'מלאכים יש לי בשמים מספיק! אתם תהיו לי קדושים בקדושה אנושית!'

מלאכים נבראו באופן יציב ותמיד הם ממעל, אך אנו בני האדם, עבודתנו דווקא

